

[Axel Kristensen.]

er ikke nok at have velmenende ønsker. Hvis det skal betyde noget, må der være virkelige realitetsmuligheder. Hvis der er tale om sådanne realiteter, hvis der er sket et meningsskifte hos dem, der afgør disse spørgsmål, hvorfor får vi det så ikke at vide? Vi kender dem ikke, og derfor er det efter min mening forkert at melde sig ind i de syv, og jeg for mit vedkommende vil ikke lægge skjul på, at jeg synes, det ville have været langt lykkeligere, om vi meldte os ind i de seks.

Bøgholm: Danmark havde haft mulighed for et frit valg mellem de to store vesteuropæiske blokke, men regeringen har ikke ønsket dette frie valg. Regeringen har ønsket at skabe og har skabt en situation med kun én mulighed. Dannelsen af det europæiske fællesmarked, også kaldet de seks, var udtryk for en stor politisk tanke. Det fransk-tyske samarbejde, der er en faktisk integration på en række områder, sikrede Europa mod en gentagelse af borgerkrige.

Dannelsen af dette nye store økonomiske og politiske fællesskab betød endvidere, at der blev givet Vesteuropa en mulighed for at tage den økonomiske kamp op mod den sovjetiske udenrigspolitik, der i dag søger at rette et lammende slag mod den vestlige verdens økonomi ved at lukke de store råstofmarkeder. Bag den sovjetiske indsats i de underudviklede lande — eller som det i dag hedder, de mindre udviklede — ligger den kamp om råstofferne, der vil afgøre, hvor magten i verden skal ligge. Derfor må enhver storeuropæisk markedspolitik være en politik med verdensmål. Om Europa skulle blive henvist til at leve sit økonomiske liv inden for Europas egne grænser, kun udnyttende vore egne råstoffer, ville Europa blive kvalt.

Det er overhovedet en afgørende forskel mellem de seks og de syv, at medens de seks er udtryk for en konstruktiv tanke, der ser langt ud i fremtiden, er de syv udtryk for, at en række lande, der har ladet sig overraske af, hvad der skete i Europa, har fundet sammen for at klare dagen og vejen. Dannelsen af de syv er først og fremmest en modforanstaltning.

Jeg kender den indvending mod de seks,

at man ved at gå ind dér ville foretage en handling, hvis konsekvenser er uoverskuelige. Jeg vil gerne i denne debat give udtryk for den opfattelse, at det, det høje ting foretager sig i dag, vil have helt anderledes uoverskuelige konsekvenser. Det europæiske fællesmarkeds fædre har åbent sat sig dannelsen af en ny stat på forbundstankens grund som mål for deres arbejde. Inden for de seks kendes både fjernmål og nærmål. Er dette også tilfældet inden for de syv? Hvem vil under denne drøftelse kunne stå op og sige, at han kender fjernmålet i den økonomiske markedsdannelse, af hvilken vil snart vil stå som medlem? Her begiver vi os i sandhed ud på ukendte områder.

Det er min opfattelse, at beslutningen i dag kan få ganske anderledes vidtrækkende konsekvenser, end man kan læse sig til af de tekster, vi har foran os, eller høre sig til gennem regeringen eller regeringspartierne ordførere. Meget kunne tyde på, at de syv vil være henvist til at bevæge sig som en måne omkring de seks. Jeg håber, at dette ikke bliver tilfældet, men at konstruktive statsmandstanker vil gøre det muligt at finde frem til en politik, der bidrager til at forene Europa.

Det er vel ikke urigtigt at sige, at engelsk industripolitik og svensk neutralitetspolitik er udgangspunkterne for de syv. Medens de seks udgør en geografisk og økonomisk sammentømret blok, består de syv først og fremmest af det engelske ørige og af europæiske randstater. Ikke mindre end 3 af de syv er neutrale lande, d. v. s. lande, hvis udenrigspolitik nødvendigvis må være anderledes end vor, medens alle de seks er vore allierede. Medens selve strukturen inden for de seks hviler på en magtbalance, er der kun én stormagt inden for de syv, og oven i købet en stormagt, hvis største politiske og økonomiske interesser ligger i et helt andet fællesskab med andre interesser.

Om de nordiske lande var gået ind i den nye blok som en økonomisk enhed, ville det have været muligt at varetage de nordiske interesser på en langt mere effektiv måde, og jeg er enig i de bemærkninger, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft gjorde om dette forhold. Jeg beklager også, at København ikke er blevet den nye orga-